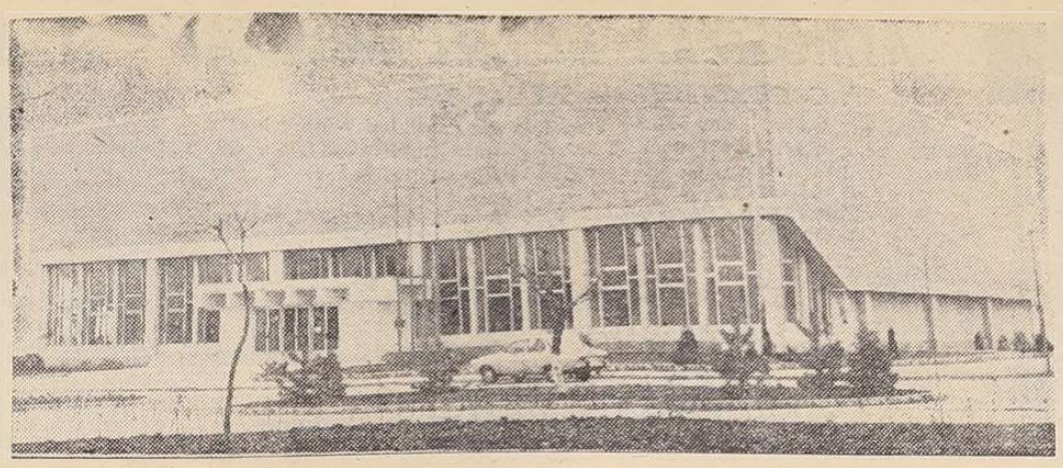

Zestrea arhitectonică a orașului Vaslui s-a îmbogățit cu un edificiu nou : Sala sporturilor, o construcție modernă, bine utilată, cu tribune în care pot lua loc aproape 2 000 de spectatori. Foto : Vasile BOTOȘANU — Vaslui

A TREIA OARĂ CONSECUTIV PE LOCUL I!

„Festivalul ansamblurilor școlare de gimnastică ritmică modernă" desfășurat la Arad, ne-a oferit un binevenit prilej de reflecții vizavi de pozițiile unor echipe, de cine le instruiește și mai ales de condițiile de pregătire. Un caz ieșit cu totul din comun — comentat pe larg, acolo, atunci ca și acum — cel al prof. **Radu Constantin,** antrenorul echipei Liceului „Vasile Alecsandri" din Iași, situată, PENTRU A TREIA OARĂ CONSECUTIV, pe locul I !

Cine este antrenorul ? Precizăm, la Arad au mai venit alți 5 profesori-antrenori la un sport care se potrivește, parcă, mai bine femeilor. În plus, prof. Radu Constantin este specializat în... handbal. A poposit în Iași, venind de la Vaslui, cu gîndul să dea la iveală un **Gruia** sau un **Gațu.** N-a găsit terenul propice. La Liceul de chimie, unde a funcționat inițial, a făcut ceva lupte (greco-romane). Antrenorul se afla la ora căutărilor. A trecut la „Vasile Alecsandri". N-a găsit nici aici condiții, nici chiar pentru gimnastică, deși avea eleve foarte talentate. Simțea acest lucru, pedagogul intuia că **trebuie făcut totul pentru a ieși din anonimat. N-a cerut condiții speciale. „Am lucrat și lucrez cu sportivele mele într-o fostă clasă, de fapt un fost cabinet de literatură. M-a ajutat, cît a putut, directoarea. Mi-a întins o mînă, convinsă și ea că fetele sînt și foarte bine dotate pentru gimnastică, dar și foarte ambițioase ! Pînă la cîștigarea fazei pe județ, n-am avut acces într-o sală de sport, decît ca spectator..."**

Chiar și în aceste condiții, prof. Radu Constantin a ieșit la liman : după un loc 8 în 1974, la prima prezență la Festival, gimnastele sale se situează pe locul 2 în ediția următoare, pentru ca **din 1976 să nu mai coboare de pe prima treaptă a podiumului.** Deși strîns flancat de formații conduse de colege specializate în gimnastică (**Lia Bărbulescu** — București, **Letiția Muscă** — Arad, **Anica Roșu** — Constanța, **Irina Galister** — Cluj-Napoca etc.), unele dintre ele cu o îndelungată experiență metodică și competițională, antrenorul de handbal din Iași repetă reușitele din 1976 și 1977, realizînd o performanță fără precedent ! (T. St.)

ÎN PAUZĂ ȘI DUPĂ MECI, COPIII PUN STĂPÎNIRE PE TEREN ȘI NU-I IA NIMENI LA GOANĂ. DIMPOTRIVĂ.

Meci de handbal între două echipe formate din muncitori de la C.S.M. Borzești și Textila Buhuși. Lîngă noi, în tribună, un grup de copii în vîrstă de 7—9 ani, într-o permanentă neliniște pînă ce arbitrul fluieră sfîrșitul primei reprize. **„E gata !"** strigă unul dintre ei și, ca la o comandă, toți o sbughesc pe terenul de bitum unde prind a alerga o minge...

Am surprins această secvență pe cocheta bază „Carom" din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, în care ne-am aflat nu demult. Dar ea nu este unică. Aici, la toate competițiile, în pauze sau în final, terenurile de handbal, tenis sau fotbal sînt invadate de zeci de copii atrași de frumusețea sportului. **„Am putea să nu-i lăsăm, pe motiv că... strică gazonul sau că nu-i frumos ca, la o „competiție serioasă", în pauză, pe terenul de joc să apară puzderie de copii — ne**

Accente

spunea **Gh. Grunzu,** prim-vicepreședinte al C.M.E.F.S. **Îi lăsăm însă pentru că ne crește inima cînd îi vedem. Dragostea copiilor de azi pentru sport este neînchipuit de mare".**

Într-adevăr, copiii din orașul în care a crescut minunata Nadie sînt mari iubitori ai sportului. În joaca fetițelor predomină elemente de gimnastică, cu predilecție „roata". Am văzut-o cu ochii noștri, într-o zi pe înserat, cînd, din nouă fetițe ce se jucau într-un mic pârculeț, cinci făceau de zor „roata", parcă fără să mai sfîrșească. Și multe din ele în costume de gimnastică, ceea ce explică faptul că numai într-un an aici s-au vîndut 6 000 de asemenea costume. Băieții n-au o preferință anume. Ei iubesc toate sporturile, fără deosebire. O dovadă este și faptul că în municipiu se vînd multe, foarte multe mingi (pentru toate disciplinele), rachete, pantofi de tenis, patine ș.a.

Mai adăugăm un fapt : între blocuri există un mic „stadion" de... șah, cu 32 de mese din ciment, pe care se dispută zilnic partide îndîrjite între șahiști de toate vîrstele. **În vechiul Onești au apărut deci muguri ai mult așteptatei flori numită „obișnuința de a face sport".**

Modesto FERRARINI

Lansați în întrecerile „DACIADEI"

SUDORUL ION SPRÎNCEANĂ, ANTRENORUL...

Urmăream, la Alexandria, în pădurea de pe malul Vedei, întrecerile de popice din cadrul Festivalului sportiv muncitoresc dotat cu „Cupa Teleormanului". La un moment dat, un bărbat între două vîrste, de statură potrivită, cu vorbă caldă, moldovenească, își alinie echipa în fața mesei oficialilor.

— **Iacă, âștia sîntem cei de la Turnu-Măgurele. Sîntem gata să începem...**

Trei bărbați și trei fete, cîți prevedea regulamentul. Și omul care se prezentă, **Ion Sprînceană,** intră primul pe pistă. Calmul său, felul cum măsura din priviri linia imaginară ce urma să se „înfigă" în pădurea popicelor stîrniră curiozitate. Prima bilă lovi în plin. A doua la fel... Modesta echipă a marelui combinat chimic din Turnu-Măgurele debuta spectaculos.

Exemplul lui **Ion Sprînceană** a fost urmat, cu rezultate apropiate, de **Nicolae Bocancea** și **Elena Gheorghias, Ștefan Trașcă, Gabrile Micu** și **Adriana Grecu.** Șase tineri muncitori și muncitoare de la „Chimia" au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Zîmbeau, un zîmbet care spunea, parcă : **„Cît am muncit noi pentru asta..."**

— **Cum ați reușit acest succes ?** — întrebăm... grupul. Cinci perechi de ochi se întorc spre omul între două vîrste, cu vorbă caldă, moldovenească.

— **Păi... nea Ion. Dînsul ne-a pregătit...**

Așadar, **Ion Sprînceană.** Antrenor ? Specialist în domeniul sportului ? Nu. Specialist în producție, sudor de înaltă calificare în secția Uree 1. De la Combinatul de la Turnu, a plecat, cu ani în urmă, la Hunedoara, să învețe meserie. După calificare a fost trimis la Făgăraș, apoi... „Apoi a fost nevoie de sudori la Combinatul de la Turnu, și am fost trimis acolo. Acum vreo 10 ani".

— Și popicele ?

— **Jucam cînd lucram la Hunedoara. Mi-au plăcut. Apoi am uitat de ele. Mi-am adus din nou aminte la chemarea Hotărîrii partidului privind dezvoltarea activității sportive de masă. Le-am zis camarazilor din secție : „Haideți, frățiilor, să jucăm popice ! E sport, e sănătate. Și avem nevoie de sănătate". Unii au zîmbit : „Lasă, măi, tinerețul !". Dar cum să-i las ? Cine să-i învețe ? Că la Turnu nu se jucau popice. Ce mai ! ?"**

Da, așa a fost. Au construit o popicărie prin muncă patriotică și iubitorii ai noii discipline s-au găsit destui. Acum se joacă pe secții, inter-secții și de aici pînă la o echipă reprezentativă n-a fost decît o problemă de... selecție. Și iată că „antrenorul" Ion Sprînceană și elevii săi au cîștigat, sub genericul „Daciadei", primul trofeu de valoare. Acum au făcut propunerea organizării unui campionat județean...

— **Dacă nu era „Daciada", nu ajungeam aici. „Pe dumneata „Daciada" te-a lansat",** îmi spunea, dăunăzi, Virgil.

— Cine-i Virgil ?

— **Băiatul meu. Are 15 ani. Joacă și el. Îmi place cum trage. Are viitor...**

Viorel TONCEANU

„ACUM PUTEM VORBI DE FORMAREA UNEI OBIȘNUINȚE A MIȘCĂRII, DE PRACTICARE SISTEMATICĂ A EXERCIȚIILOR FIZICE..."

Vîlcea este unul din județele țării care se afirmă tot mai pregnant în activitatea sportivă de masă, marcînd acum, odată cu întrecerile marii competiții naționale „Daciada", noi pași către apropierea oamenilor muncii, a tineretului cu precădere, de exercițiul fizic, de activități sportive în aer liber. Despre activitatea sportivă desfășurată sub genericul „Daciadei" ne-a vorbit, în cadrul anchetei noastre, tovarășul ION PĂTRĂȘCOIU, șeful secției organizatorice a Comitetului județean Vîlcea al P.C.R., președintele C.J.E.F.S. Vîlcea.

Ancheta noastră

«DACIADA»

acțiune prioritară în îndeplinirea Programului de dezvoltare a mișcării noastre sportive

AZI, JUDEȚUL VÎLCEA

— Așa cum era și de așteptat, peste tot în țară, întrecerile „Daciadei" au trezit un interes major, au fost primite cu o mare însuflețire de către iubitorii sportului. Prin această mare competiție națională sportul și-a cîștigat noi aderenți. Ce a însemnat „Daciada" pentru județul Dumneavoastră ?

— Întrecerile „Daciadei" — adevărată olimpiadă a sportului românesc, inițiată de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, — au constituit un adevărat catalizator al întregii activități sportive de masă și chiar de performanță din județul nostru. În sprijinul acestei afirmații, aș dori să semnalez faptul că în toate unitățile economice de la orașe și sate, în școli a sporit considerabil numărul participanților la diferite concursuri și competiții, organizate, de regulă, pe profesii, pe sexe și pe vîrste. Global se poate spune că activitatea sportivă de masă a crescut — sub impulsul „Daciadei" — cu aproape 20 la sută față de etapa precedentă.

— V-am propune să vă referiți la ritmul în care se realizează cerința ca tineretul, oamenii muncii să dobîndească deprinderea practicării sistematice a exercițiilor fizice, a unei discipline sportive.

— Voi menționa, mai întîi, exemplul oamenilor muncii de la Combinatul chimic din Rîmnicu Vîlcea. Pentru ei — sute și chiar mii de tineri, îndeosebi — „Daciada" a însemnat o participare entuziastă la campionatul asociației sportive, la întrecerile din cadrul „Cupei chimistului", tradițională și mai ales eficientă pe planul cuprinderii masei de practicanți ai sportului. La competiția de fotbal participă 34 de echipe, la cea de handbal 25, la volei și popice cîte 14 etc. Este vorba, bineînțeles, de selecționate de ateliere, secții și sectoare. Exemple de muncă rodnică pe planul atragerii oamenilor muncii la practicarea sportului oferă și oamenii muncii de la Combinatul de prelucrare a lemnului din același oraș, de la întreprinderea de talpă și încălțăminte de cauciuc din Drăgășani și de la Întreprinderea forestieră din Băbeni. În ce privește mediul rural, peste ceea ce se știe — exemplul celor din comuna Crețeni, fruntași în activitatea sportivă de masă și în anii precedenți —, aș aminti larga participare în sport a tinerilor din Dănicei și, alături de ei, a altora din comune aparținînd unor județe vecine. În școli, la fel, competițiile pe clase și ani de studii au căpătat sub impulsul „Daciadei", o mult mai mare suprafață. Exemplele bune vizează aproape toate orașele și chiar unele comune (Bălcești, Crețeni, Bunești ș.a.). Un element nou în sportul de masă, care se impune, este cel al asigurării unei anumite contarea sportului de masă și de performanță din județ. Și sînt mulți asemenea oameni care răspund acestui important deziderat : **Petre Darie, Virginia Dinescu, Silviu Grecu, Anatolie Bulat** (Rm. Vîlcea), **Valeriu Florea** (Bunești), **Constantin Tită** (Vaideeni), **Aurel Cîrstea** (Călimănești), **Dumitru Rogojinoiu** (Govora). Oameni de ispravă nu numai în unitățile de învățămînt în care sînt angajați, ci întotdeauna săritori, gata să ajute organele și organizațiile sportive la reușita unor acțiuni care angajează întregul județ. Ar fi desigur de dorit ca asemenea exemple să se afle tot mai mult în atenția celorlalte cadre didactice și antrenori, în special a celor mai tineri, la început de drum, pentru orientarea lor în muncă și implicit ca factori de nădejde în consolidarea sportului pe meleagurile județului nostru.

— Ați amintit, că, cu toate realizările remarcabile, nu s-a făcut încă totul pentru reușita „Daciadei", că mai există neajunsuri, slăbiciuni care determină o anumită rămînere în urmă.

— Da, s-a făcut încă prea puțin pentru depistarea acelor elemente capabile să se angajeze, prin calități fizice și prin vocație, în aria performanței. Mai exact : profesorii de specialitate nu urmăresc pe verticală procesul de selecție, nu manifestă suficientă exigență față de copiii care intră în secțiile de performanță, chiar și procesul de instruire nu are un conținut pe măsura cerințelor actuale. Este cazul secțiilor de atletism, baschet și handbal ale Clubului sportiv școlar din Rm. Vîlcea. Copii și tineri descoperiți cu ocazia unor competiții de masă nu ajung pe treptele performanței, se pierd. Sau, dimpotrivă, unii n-au calități pentru a face parte din asemenea unități sportive. Este carența cea mai serioasă reflectată și acum, cu ocazia întrecerilor „Daciadei".

— Lîngă C.J.E.F.S. trebuie să se afle, așa cum prevăd documentele de partid, factorii cu atribuții în domeniul sportului de masă și de performanță. Cum se realizează această cerință în județul dumneavoastră ?

— Fără îndoială, organele sportive se bucură de înțelegerea factorilor cu atribuții, există o bună conlucrare, principială, și de multe ori rodnică. Dorim, firește, să adîncim acest proces de colaborare. De pildă, cu sindicatele. Ne-ar bucura dacă organele sindicale ar sprijini mai direct acele asociații sportive care nu dispun de o bază materială (Vîlceana, Întreprinderea minieră, Uzina de sodă). La fel, ne-am bucura dacă Inspectoratul școlar ar dovedi și mai multă exigență atunci cînd încadrează profesori la unitățile cu profil de sport. Am fi foarte mulțumiți dacă exemplul de excelentă colaborare pe care îl oferă organizația pionierilor, cea de tineret și U.J.C.A.P. ar fi urmat, mai concret, de celelalte organizații și organe cu atribuții. Sportul, în accepțiunea de astăzi și la dimensiunile impuse de „Daciadă", trebuie să se bucure de colaborarea tuturor, să apară de peste tot inițiative în sprijinul reușitei depline și nu e bine cînd se lasă totul în seama organelor sportive. Consider că mișcarea sportivă vîlceană, îndrumată permanent de Comitetul județean de partid, dispune de forța necesară pentru a se înscrie și mai convingător în sfera activității sportive de masă și de performanță, astfel încît în anii următori să dea la iveală elemente care să promoveze în loturile republicane și olimpice. Stă în puterea noastră, a tuturor iubitorilor de sport dintr-un județ cu frumoase tradiții și cu oameni entuziaști, să înfăptuim un asemenea important deziderat.

Tiberiu STAMA

Sportul Pagina 3-a